

skende, at man ikke på nuværende tidspunkt i den samlede regering har et overblik over, hvordan man så har fået aflyst arrangementet den 14. november.

Jeg vil gerne spørge, om justitsministeren så vil foranledige, at kulturministeren eventuelt skriftligt gør rede over for Folketinget for, hvordan aflysningen har fundet sted over for de to andre prismodtagere.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg har svaret på det spørgsmål, der er stillet, og med hensyn til et nyt arrangement er kulturministeren i gang med at finde en måde, det kan arrangeres på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 234

7) Til økonomiministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil den danske regering gøre alt for at genoprette sin forhandlingsposition over for Europa-Kommissionen og ligesom Sverige nægte at godkende en slutdato for ophævelsen af særordningen for indførsel af spiritus og tobak, den såkaldte 36-timers-regel?«

Skriftlig begrundelse

Meget tyder på, at den danske regering er på vej ud i en stor fadæse ved på forhånd at signalere vilje til at forhandle om den danske særordning for indførsel af spiritus og tobak, den såkaldte 36-timers-regel. Der er intet, der tyder på, at det er klogt af den danske regering på forhånd at kaste håndklædet i ringen med det resultat, at vi mister offentlige milliardindtægter.

Ifølge Reuters Bureau den 21. oktober 1996 har den svenske skatteminister, Thomas Ostros, sagt, at Sverige ikke vil acceptere en slutdato for ophævelse af den svenske særordning, og at alle de politiske partier i Sverige står bag dette standpunkt. Ifølge Reuter skulle derimod Finland og Danmark være mere villige til at indgå et kompromis for at undgå en retssag.

Efter Enhedslistens opfattelse er det overordentlig uklogt, at den danske regering lader Sverige stå alene med en konsekvent holdning i denne sag. Spørgeren kan ikke referere fra Europaudvalgets møde den 21. oktober 1996,

hvor sagen blev drøftet, og hvor ministeren fik et forhandlingsmandat, som Enhedslisten gik imod. Men ministeren har selv brudt fortroligheden og givet oplysninger til Ritzaus Bureau, der den 21. oktober 1996 kan oplyse, at Danmark er indstillet på, at særordningen på et eller andet tidspunkt ophæves, og at Danmark er indstillet på at acceptere en gradvis aftrapning af restriktionerne.

Det er yderst uheldigt, at Europa-Kommissionen på grund af ministerens oplysninger til pressen nu må få det indtryk, at Danmark forhandler ud fra en slap og opgivende position. Derfor bør ministeren nu gøre alt for at genoprette den danske forhandlingsposition, hvilket kan ske ved, at regeringen følger samme linje som den svenske skatteminister. En sådan linje vil kunne få et flertal bag sig i det danske Folketing, hvis regeringen selv ønsker det.

Keld Albrechtsen (EL):

Det her er en sag, der fik mig til at spekulere på et tema, som man har drøftet i England. Jeg ved ikke, om ministeren har været opmærksom på det, men en englænder ved navn James Goldsmith satte en annonce i de britiske aviser, hvori han gjorde briterne opmærksom på, hvem der er regering i deres land. Det var den samling mennesker, der var billede af i annoncen, ministeren kender dem formentlig, nemlig Kommissionen. Der var nok den fejl ved hr. Goldsmiths oplysninger, at dem, han viste på billedet, i virkeligheden var den danske regering.

Det, jeg synes, denne sag belyser, er, at man simpelt hen sidder i Kommissionen og træffer nogle beslutninger, som i alle henseender burde henhøre under den danske regering og det danske Folketing.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg er næsten lige ved at bryde ud i taksigelser over at få lejlighed til at få en lille dialog med hr. Keld Albrechtsen også om disse spørgsmål.

Jeg må sige, at indledningen, begrundelsen for spørgsmålet, som vi lige har hørt, er overraskende for mig, for det vidner jo om, at hr. Keld Albrechtsen overhovedet ikke har forstået, hvad EU er for noget, og det synes jeg alligevel sætter os langt tilbage i debatten.

Men svaret på hr. Albrechtsens spørgsmål er: Danmark har aldrig fortolket den danske særordning som en ordning, der kunne være evigt.

De nordiske landes nuværende særordninger vedrørende privates indførsel af spiritus og